

H L A S MUČEDNÍKŮ

ČLEN
MEZINÁRODNÍ
KŘESŤANSKÉ
ASOCIACE
ICA

MUČEDNÍCI KŘESŤANSKÉ VÍRY /SKRYTÉ KAMENY V NAŠICH ZÁKLADECH/ MIZHOUNG MIAO

Čína (období Rudých gard, 1966–1969)

„Zřekni se své víry!“ křičel policejní důstojník a bušil pěstí do stolu.

Miao tiše odpověděl: „Ježíš je Spasitelem mého života. Váš rozkaz nemohu uposlechnout.“

Jen sedm týdnů po svém obrácení od ateismu se Mizhong Miao stal kazatelem evangelia. To je však obecným zjevem v čínské podzemní církvi. Od tamních věřících se neočekává studium teologie, ale začínají tak, že vyprávějí o své zkušenosti s Ježíšem.

Miao byl zatčen za to, co policie označila jako „jed imperialismu“. Ale i když ho ztloukli, kázat nepřestal. Dokonce i v okamžiku, kdy byl mlácen, ho naplňovala nadpřirozená radost. Cítil přítomnost Ducha svatého a komunistům se nepodařilo nalézt způsob, jak ho přinutit Ježíše zapřít. Byl odsouzen za své kázání do pracovního tábora na pět let a později na dalších deset let.

Jeho manželka se již vzdala jakékoli naděje, že by ho ještě někdy uviděla a dala se s ním rozvést. Když se to dověděl, byl nesmírně smutný. Ale pak si vzpomněl na slova Žalmu 73,75: „Koho bych měl na nebesích? A na zemi v nikom kromě tebe nemám zalíbení.“ V té době Miao složil na tato slova oslavnou píseň, kterou si zpíval a která mu dodávala sílu.

Miao pokračoval v kázání svým spoluvězněm. Pak přišla hrozná zima a navíc se vězením přehnal epidemie. Z 1300 vězňů jich 1050 zemřelo. Rovněž Miao byl již prohlášen za mrtvého a odvezen do márnice. Jeho duch však byl živý. V márnici, obklopen mrtvolami, uviděl náhle při modlitbě anděla, oděného v bílém rouchu, jehož tvář zářila Boží slávou. Anděl na něho dechl a Miao cítil, jak jeho nemoc okamžitě ustoupila a nabyl opět síly. Poklekl, děkoval Bohu a pak odešel z márnice.

Když ho uviděl vězeňský lékař, jak prochází kolem něho, vykřikl hrůzou. Domníval se, že Miao je duch, stejně jako si to mysleli učedníci, když se jim zjevil vzkříšený Ježíš. Ale Miao mu řekl: „Neboj se, já jsem Mizhong Miao. Bůh mi navrátil zdraví.“ Lékař poklekl a řekl: „Tvůj Bůh je skutečný.“

Po patnácti letech byl Miao propuštěn z vězení a pokračoval v tajné práci pro podzemní církev dalších osmáct let. Při svém propuštění řekl úředníkům: „Utrpení rozhodně mou víru neumenšilo, ale pouze zintenzivnilo můj vztah k Ježíši.“

4

2002

*Pamatujte na vězně,
jako byste byli
uvězněni s nimi;
na ty, kteří jsou
trápeni, jako ti,
kteří jsou sami
také v těle.*

ŽIDŮM 13, 3

NAKLADATELSTVÍ STEFANOS NABÍZÍ:

Mike Fearon, **MARTIN LUTHER**

Uplynulo zhruba sto let od upálení českého reformátora Mistra Jana Husa, když mladý mnich Martin Luther přibil svých slavných devadesát pět tezí na dveře hradního kostela ve Vitemberku. Jeho smělý čin zažehl ohně reformace na mnoha místech Evropy. Ale tento muž, který houževnatě kritizoval korupci v církvi, prohlášoval, že víra v Krista je tou jedinou věcí na které záleží a veřejně se zastal zapovězených myšlenek Husových, nebyl ani udatný ani silný. Pouze Bůh mu pomohl přemoci strachy a tísně, které ho od malička svíraly a dodal mu odvahy postavit se vladaři svaté říše římské. Lutherův proces i jeho odsouzení za heretika na sněmu ve Wormsu, jeho útěk na hrad Wartburg, jeho překlad Nového Zákona do němčiny i jeho vůdčí postavení v novém reformačním hnutí se staly legendárními. Kniha je beletrizovanou biografií proslulého reformátora, který je všeobecně považován za jednu z klíčových postav v historii západní civilizace i křesťanství vůbec.

Vázaná brožura, 12×19 cm, 112 stran, cena 155 Kč

- Rasooli & Allan – *Lékař z Kurdistanu*
Příběh o obrácení muslimského mullaha.
A5, 134 stran, cena 67 Kč.
- Tom White – *Akce Kuba*
Po sedmnácti měsících vězení na Kubě vypráví autor vzrušující příběh církve trpící za „třtinovou oponou“.
A6, 230 stran, cena 73 Kč.
- Alois Adlof – *Vzpomínky z dětství*
Na své dětství vzpomíná významný evangelický kazatel a básník duchovních písní přelomu století.
Vázaná, 12×18 cm, 96 stran, 89 Kč.
- Richard Wurmbbrand – *Vítězná víra*
Inspirující čtení na téma křesťanské víry a svědectví.
12×18 cm, 176 stran, cena 89 Kč.
- Ken Anderson – *Smělý jako beránek*
Životní příběh známého čínského křesťanského disidenta.
A6, 170 stran, váz. 127 Kč.
- Pavel Rejchrt – *Dvanáct kázání*
Sbírka kázání českého malíře, básníka a literáta z posledních deseti let, ve kterých se autor zamýšlí nad duchovní situací současného křesťanstva i společnosti.
Váz. brožura, 14×19 cm, 96 stran, 137 Kč.
- John Bunyan – *Milost přehojná*
Duchovní autobiografie Johna Bunyana.
11,5×17,5 cm, 192 stran, cena 147 Kč.
- John R. Weinlick – *Hrabě Zinzendorf*
Životní příběh hraběte Mikuláše Ludvíka Zinzendorfa, nejvýznamnějšího představiatele Obnovené Jednoty bratrské.
Vázaná brožura, 12×19 cm, 232 stran, cena 165 Kč.
- Hermann Hartfeld – *Víra navzdory KGB*
Autentické vyprávění o pronásledování křesťanů v Sovětském svazu v šedesátých letech.
12×19 cm, 304 stran, cena 167 Kč.
- Richard Wurmbbrand –
Kristus na židovské cestě
Autor – sám židovského původu – uvažuje na židovské téma.
12×18 cm, 248 stran, 165 Kč.
- Sam Wellman – *William Carey*
Kniha o životě anglického misionáře v Indii.
Vázaná brožura, 12×19 cm, 160 stran, cena 157 Kč.
- Milena Kolmanová – *Kruh z maličkých*
Povídky evangelické spisovatelky z prostředí lyrické jihočeské krajiny z období válečných a poválečných let.
Vázaná, 11,5×17,5 cm, 160 stran, 137 Kč

Všechny nabízené tituly si můžete objednat na naší adrese, uvedené na zadní straně obálky.
Poštovné ani balné neučtujeme.

Richard Wurmbrand napsal...

PROMĚŇ ŠPATNÁ LÉTA NA LÉTA
POSVÁTNÁ

*„Herodes... dal pobíti v Betlémě i v celém
jeho okolí všechny chlapce...“*
(MATOUŠ 2,16)

**Draží bratři a sestry,
Příběhy mučedníků nejsou ani nové ani sta-
ré, ale jsou nadčasové. Proto nikdy nepřes-
tanou křesťany inspirovat.**

V roce 1989 odešla australská evangelistka Jackie Hemilová na Filipíny, aby v tamních vězeních šířila evangelium.

Když tam se svým týmem pobývala, komunističtí vězni spolu s ostatními přemohli dozorce, odebrali jim zbraně a munici a uprchli z vězení.

Vzbouřenci vzali Jackie a její tým jako rukojmí. Jackie byla ještě s jednou další dívkou opakovaně znásilňována. V následném boji mezi dozorce a povstalci byla ona i další členové jejího týmu zabiti, když se společně modlili za obě bojující strany.

Ti, kteří přežili, vyprávěli výjimečné svědectví o duchovní lásce. Dokonce i ve chvíli, kdy ji únosci znásilňovali, modlila se za ně Jackie k Bohu.

I já znám osobně věřící, kteří se nikoli potom nebo před, ale během mučení modlili za své trýznitele. Jackie je snad ještě předčila.

■ 11. září – Pohled z předních linií pronásledované církve

NOVINÁŘI AGENTURY
COMPASS VYPRÁVĚJÍ
O TOM, JAK TRAGÉDIE
OVLIVNILA JEJICH ŽIVOT
A PRÁCI

ZDÁ SE MI, ŽE TO BYLO
VČERA

Jeff Taylor – vydavatel

LOS ANGELES – 11. září: o rok později?

Zdá se mi, jako by to bylo včera, když jsem doma v Kalifornii vstával a vtom mi zavolal bratr: „Zapni si televizi!“

„Proč?“

„Prostě si ji zapni a pak mi zavolej zpátky.“

Když jsem sledoval průběh tragických událostí, přišel mi na mysl novozákonní verš z Jakuba 4,14 – „...nevíte, co bude zítra.“

Jako většina Američanů jsem nejprve nemohl odtrhnout oči od obrazovky a uvěřit tomu, co vidím. Později toho dne jsem začal přemýšlet o tom, jak ovlivní teroristický útok pronásledované křesťany po celém světě a také jak ovlivní reportáže Compass Direct o situaci pronásledovaných křesťanů.

Později přišly zprávy o útocích na křesťany v Pákistánu, Indonésii a v Nigérii, které byly údajně odvetou za to, že Spojené státy bombardovaly Afghánistán a hledaly Usámu bin Ládina. Zdálo se, že se můj počáteční strach z růstu pronásledování proměňuje ve skutečnost.

Týdny, které následovaly po 11. září, vidím už téměř jen jako v mlze. Citové utrpení, které zasáhlo tolik mých amerických přátel, začalo postupně ustupovat a já jsem byl povzbuzen skutečností, že se lidé

více zaměřují na modlitby a duchovní věci, přinejmenším pokud bychom zájem měřili návštěvností sborů a přednášek s náboženskými tématy. Přestože mnohé změny trvaly jen krátce, přijal jsem z nich povzbuzení.

Pro pronásledovanou církev se toho však změnilo jen málo. Miliony lidí po celém světě stále trpí jen proto, že jsou křesťané, a mají jen malou naději, že kdy budou moci praktikovat svou víru svobodně.

Jejich pronásledovatelé možná mají nějaké „nové“ důvody, kterými ospravedlňují bití, věznění a dokonce zabíjení těch, kteří nesou Kristovo jméno, ale k tomu by došlo i tak.

Lidé se mne často ptají: „Jak můžeš zůstat psychicky zdravý, když téměř denně píšeš zprávy o bezpráví, diskriminaci a pronásledování?“ Obvykle odpovídám, že je to ze dvou důvodů.

Za prvé, občas se mi podaří trochu změnit život pronásledovaných křesťanů.

Za druhé, mám jedny z nejlepších spolupracovníků, jaké by si šéfredaktor mohl přát. Jejich profesionalita a duchovní zralost mi přináší neustálé občerstvení.

Naše vedoucí kanceláře pro Blízký východ, Barbara Baker, žije více než 20 let v muslimském světě, ze kterého také přináší zprávy. O tom, že má pověst novinářky přinášející přesné a úplné informace, není pochyb. Alex Buchan, náš vedoucí kanceláře pro Asii, je uznávaným odborníkem na Asii a jedním z nejzkušenějších a nejbystřejších dopisovatelů. David Miller, náš nový výkonný ředitel, pracuje v Latinské Americe jako misionář a novinář více než dvě desetiletí. Jeho oddanost pronásledované církvi a vynikající komunikační schopnosti jsou patrné ve všem, co napíše.

Proto bych byl rád, kdyby vám tyto tři lidé také řekli něco o tom, jak události z 11. září změnily jejich život a práci.

Je jen málo těch, kteří dokáží sdílet bolest ostatních, jako by byla jejich vlastní – právě tak jako Ježíš, který je reálně žíznivý a hladový, když žízní a hladoví ostatní (Matouš, 25. kap.) – a kteří si dokáží představit, co Jackie prožívala ve svém srdci. Zatímco trpěla bolest fyzického násilí a muka sexuálního zneužívání, dokázala cítit lásku ke svým trýznitelům.

Jackie měla již dříve vidění svého budoucího mučednictví, kterým měla se svými přáteli projít.

V LÁSCE ZAJÍT AŽ DO KRAJNOSTI

Proč tam ale vlastně šla? Po její smrti byla ona i její denominace kritizována významnými evangelikálními představiteli, že se pustila do tak nebezpečného podniku.

Tato kritika byla rozumná a vyvážená, zatímco Jackie zašla kvůli lásce ke Kristu do krajnosti. Věděla dobře, co by se jí mohlo přihodit v doupěti rozzuřených komunistů a kriminálních vězňů.

Normou pro křesťanství by měla být krajní řešení. Každodenně vidíme v televizních zprávách, že hřích je nadměru hříšným. Lze jej porazit pouze nadměrnou láskou, nadějí, radostí a sebeobětováním.

Bůh sám sebe nedává jen v nějaké míře, ale je naší přehojnou odměnou (Genesis 17,6); činí nás neobyčejně plodnými (Genesis 17,6); je plný slitování (Exodus 34,6); udělal zdánlivě tu nejnerozumnější věc, když poslal svého Syna, aby za nás zemřel.

NEJZAZŠÍ ČÁST NEBE

Kdyby Jackie a její skupina konzultovali svou výpravu s jinými, všichni misijní ředitelé by jim řekli: „Naší politikou je stahovat z nebezpečných míst všechny misionáře.“ Před dvěma tisíci lety nebyl Izrael dobrým místem k vyslání Krista. Bylo by moudřejší počkat a vyslat ho do moderní demokratické země, kde by nemohl být ukřižován.

Avšak Bůh není ani chytrým teologem ani

opatrným biskupem. Dal svému Synu vytrpět to nejhorší, aby přivedl ty nejhorší na věčnosti na nejlepší místo.

Ti, kteří jsou jako Jackie, sdílejí tuto lásku a s radostí dávají své životy i když musejí strpět nejhorší druh potupy či smrti.

Nejsme jistě všichni povoláni k tak výjimečné oběti, ale podobné příklady nás inspirují a připravují přinášet své malé oběti pro svatou věc.

Jednoho dne budou andělé shromažďovat všechny Boží vyvolené, některé z nejvzdálenějších končin země (misionáře a jejich houfečky z divokých kmenů v džungli) až k nejzazším končinám nebe (Marek 13,27).

Tato Ježíšova slova mohou být narážkou na to, že někteří, kteří dosáhnou nebe, nebudou spokojeni jen s holým faktem tam být. Vědí, že existuje něco lepšího: nebesa nebes (2. Královská 2,6). To jsou „extrémisté“, kteří jdou až k vrcholům nebes – nikdo nezná cenu takové námahy – aby tam hledali místo, kde by mohli Bohu ještě lépe sloužit.

Lidi jako je Jackie musíme chovat v náležitě uctě a pamatovat na ně, když se rozhodujeme v situacích vlastního života: že se nesmíme spokojit s ničím menším, než je dosahování duchovních výšin nebes.

ČÍNSTÍ HRDINOVÉ VÍRY

V čínských domácích církvích nehraje již teologie téměř žádnou roli. Nikdo o ní takřka nic neví, a to dokonce ani pastoři, kteří jsou většinou nevzdělaní a velmi mladí.

Kristovo vyučování lásky je v těchto společenstvích názorně ilustrováno příběhy o sebezapření vyznavačů a mučedníků.

Zde je jeden z příběhů, který je v této souvislosti často zmiňován:

Rev. Fang-Cheng je ve vězení. Byl mučen, ale své bratry nezradil.

Jednoho dne byl znovu přiveden před vyšetřujícího důstojníka. V koutku místnosti uviděl hromadu hadrů a slyšel chrastění řetězů. Když se podíval pozorněji, poznal, že tam drží jeho matku. Na rozdíl od chvíle, kdy

VÍCE POTÍŽÍ SE ZPRAVODAJSTVÍM

Barbara Baker – vedoucí kanceláře pro Blízký východ

ISTANBUL – Jako americká reportérka, která žije a pracuje v převážně muslimském světě na Blízkém východě, v severní Africe a ve střední Asii, mohu jen stěží přehlednout praktický dopad 11. září na mou práci.

Když jdu v pákistánském Pěšávaru po ulici, nemohu už jen tak sama naskočit do rikši či zmizet na několik dní v arabském hlavním městě. Když připravujete zprávy, musíte vypátrat hlavní novinky, setkáváte se s místními novináři a společenskými představiteli nebo mít objektivní cit pro to, co se zde děje. Nyní, pokud se nechci brzy stát kandidátkou na mučednici, jsou impulzivní sólo-akce nejen hloupé, ale také nefér vůči lidem, o kterých se snažím psát.

Je pochopitelné, že místní křesťané a mé sekulární kontakty mají obavy nejen o mou, ale také o svou vlastní bezpečnost. Jistě je dnes více než kdy předtím potřeba zpráv, které se týkají mé branže: náboženské svobody. Ale má smysl riskovat, že zatímco se budou mí kontaktní pracovníci snažit pomoci mi vypátrat detaily, jen zbytečně upozorním místní fanatiky? Trávím s nimi na nejvyšší několik dní, ale oni by později mohli čelit verbální či fyzické odvetě jen za to, že se mnou spolupracovali. A tak jsem byla opakovaně nucena omezit své kontakty a omezit hloubkové pátrání, do kterého bych se za normálních okolností pustila.

Co se týče zpráv, mám spíš možnost navštívit prostý domek z vepřovic, ve kterém žije obrácený křesťan, jenž se léčí na následky střelných ran, které jej téměř zabily. Když k němu přijdu, dozvím se o něm a o jeho rodině spoustu věcí, které zcela změní můj pohled na život. Ačkoli mám na sobě nenápad-

né místní oblečení, na první pohled se na mne dívá celá ulice, ne-li celé město, jako na bílou ženu ze Západu a lidé se stále nepřestávají ptát. Proto se s ním raději domluvíím na interview někde na místě daleko vzdáleném neutrálním místě, abych neohrozila jeho bezpečí a neupozornila na jeho citlivé spojení se sítí souvěrců.

V mé zpravodajské kanceláři je nyní také těžší získat od hrstky křesťanů, kteří žijí v muslimském světě, přesné zprávy, fakta a upřímné komentáře. Více než kdy předtím se na ně okolí dívá jako na menšinu, která má spojení na politický a vojenský Západ – jen proto, že to jsou křesťané.

A tak už nezvedají telefony a nepošílají e-maily s podrobnostmi, aniž by předtím dobře zvážili následky toho, že mi pošlou své tipy. Kvůli důslednému technologickému dohledu, který doprovází boj proti terorismu, jsou životy obyčejných obyvatel tohoto regionu překvapivě podrobně monitorovány. Křesťané mají nevýhodu, že je fanatické islámské skupiny možná sledují ve stejném rozsahu jako vládní bezpečnostní úředníci.

Jen málo z mých pravidelných zdrojů chce nyní na dálku poskytovat tipy, které by měly být zveřejněny, natož se k nim veřejně vyjádřit. V podstatě se dá říci, že musíme být více tvořiví, pokud jde o bezpečnou komunikaci, a stále více se kvůli sdělování zpráv setkávat někde mimo jejich dějiště.

Ale ať to dopadne jakkoli, budeme dále psát zprávy, aby křesťané ve svobodném světě věděli, jak se modlit a jak pomoci.

JAK NAJÍT ÚTĚCHU MEZI PRONÁSLEDOVANÝMI

Alex Buchan – vedoucí kanceláře pro Asii

LONDÝN – Asi bych měl být svým

ji viděl naposledy, měla nyní úplně bílé vlasy. V obličejí byla popelavě bledá. Pochopil, že i ona prošla hrozným zacházením.

Komunistický vyšetřovatel se zeptal Chenga: „Slyšel jsem, že vy křesťané máte deset příkázání, která vám prý vydal Bůh, a máte je usilovně zachovávat. Rád bych se s nimi seznámil. Byl byste tak laskavý a vyjmenoval mi je?“

I když byl Cheng v hrozném duševním sevržení, chtěl využít příležitosti a obeznámit Maova učedníka s Božím zákonem. Začal vyjmenovávat Boží příkázání, až došel k „cti otce svého i matku svou“. V tomto okamžiku byl přerušen.

Komunista mu řekl: „Chengu, přeji si dát vám příležitost uctít svou matku. Zde je, trpící a v okovech. Řekněte nám, co víte o svých spoluvěřících a já vám slibuji, že ještě dnes večer budete vy i se svou matkou na svobodě. Budete se moci o ní starat a tak ji náležitě uctít. Dokažte mi nyní, že skutečně věříte v Boha a přejete si zachovávat jeho příkázání.“

Nebylo to snadné rozhodování. Cheng se obrátil k matce a řekl: „Mami, co mám udělat?“

Matka odpověděla: „Od malička jsem tě učila lásce ke Kristu a jeho svaté církvi. Nemysli na má utrpení. Usiluj zůstat věrný svému Spasiteli a jeho nejmenším bratřím. Pokud zradíš, nebudeš již více mým synem.“

Bylo to naposled, co Cheng svou matku viděl. S největší pravděpodobností zemřela následkem krutého mučení.

Žijeme za rozdílných okolností a není příliš pravděpodobné, že bychom v nejbližší době byli kvůli víře uvězněni a prošli podobnou zkouškou. Můžeme však prokázat tutéž kvalitu odvahy a víry i v naší osobní situaci. Můžeme pamatovat na ty, kteří jsou v okovech, jako bychom trpěli ve vězení s nimi (Židům 13,3).

Nikdy nezapomeňte na to „jako kdyby“. Musíme něco víc, než si jen věřící v poutech připomínat, a sami žít v pohodlí.

HERODOVA VLÁDA NIKDY NESKONČILA

Herodes odsoudil k smrti všechny chlapečky v Betlémě, ale nebyl tam Herodes jen jediný. Byli celkem čtyři: Herodes Veliký, který zabil nemluvnátka; Herodes Antipas, vládnoucí v době Ježíšovy smrti; Herodes Agrippa I., který nechal usmrtit apoštola Jakuba (Skutky 12); a Herodes Agrippa II., před kterým se hájil apoštol Pavel (Skutky 26).

Žijeme v temném světě. Z hmoty našeho vesmíru vidíme jen asi 10 %; zbylých 90 % již nemůžeme dalekohledy vidět a zůstává tak pro nás v temnotě. O jeho existenci víme pouze z účinků jeho gravitační síly.

Zlý čas Ježíšova narození byl nazýván „čas Heroda“ (Lukáš 1,5). Avšak věřící změnili jméno historie. Nyní je letopočet počítán od Kristova narození a nazýván „křesťanskou érou“. Nechť má Ježíš i z tohoto důvodu své rozhodující místo v našich životech.

HERODOVÉ VRAŽDÍ I NADÁLE

V Kambodži zavraždila Pol Potova komunistická vláda nejméně jeden milion nevinných obyvatel (z celkového počtu pěti milionů), a mezi nimi takřka všechny křesťany. Pak zemi okupovali Vietnamci. Když se stáhli, ustanovila OSN koalici komunistů a antikomunistů.

Stará politika tak opět dostala příležitost: hledat s komunismem dohodu namísto jeho zničení, v naději, že tato divoká šelma může být zkrocena. Následně kambodžští komunisté dohodu porušili a začali opět vraždit.

V Peru lidé žili ve velmi krátké iluzi, že zatčením Guzmanu, vůdce teroristické skupiny „Světlá stezka“, vezme tato organizace zaspě. Ale bylo tomu jako v Izraeli, jeden Herodes vystřídal druhého. Teroristé si zvolili nového vůdce, tentokrát to byla žena, a pokračovali dál v zabíjení. Herodias byla stejně špatná jako Herodes.

V bývalém SSSR zabíjeli Ázerbajdžánci Arménce, Gruzínci zabíjeli Abchazy a Osety a naopak. Avšak jakoby pouhé zabíjení samo

způsobem vděčný, že události z 11. září přiměly hlavní sdělovací prostředky, aby si uvědomily skutečnost a nebezpečí náboženského násilí, tedy něco, na co se Compass Direct snaží poukázat již roky. Možná jsem se příliš nakazil frázemi, které se pojí se „dnem, který změnil svět“, ale protože se toho změnilo jen málo, ztratil jsem iluze. Po incidentu bylo poukázáno na přetrvávající problémy církve, státu a politiky, ale tyto problémy nebyly pojmenovány.

Má první deziluze byla výsledkem rychle vytvořené intelektuální polarizace. Při panelových diskusích a interview jsem musel střílet na dvou frontách. Jednou z nich bylo posoudit tvrzení liberální elity, která jednoduše říkala: „Vidíte, říkali jsme vám, že náboženství je nebezpečné.“ Na druhé straně jsem se vyjadřoval k oficiálnějším názorům vlády, která tvrdila: „To nebyla věc náboženství, to udělali fanatici.“

A přesto zde byl jen malý rozdíl. Byly zaujaty politické postoje a fakta, jakkoli složitá, nebyla posuzována v celé své nesrozumitelnosti. Lidé měli jen malý zájem skutečně pochopit klíčovou otázku: Jak se náboženský extrémista stane teroristou?

Vzpomínám si na chladné setkání s poradcem Tonyho Blaira. Tento uznávaný expert na srovnávání náboženských systémů mi řekl, že islám je pokojné náboženství a že teroristé z 11. září byli „heretičtí pomatenci“. Podle mne je to značně zevšeobecněné tvrzení, a tak jsem ho informoval o některých podstatných skutečnostech. Mladý muslim, se kterým jsem se setkal v Indonésii, mi to vysvětlil asi takto:

„Amerika útočí na Afghánistán a Afghánci jsou mí muslimští bratři. Amerika je křesťanská země, a proto jde o svatou válku. Má zodpovědnost při džihádu je bránit muslimy před útokem křesťanů. Protože ne-

mohu jet do Afghánistánu, je mou povinností bojovat s křesťany zde, a tak půjdu do vedlejší ulice a budu kámenovat křesťany, kteří jdou na nedělní bohoslužbu.“

Druhá deziluze přišla spolu s neadekvátní politickou reakcí. Vzpomínám na setkání s křesťanskými vedoucími v řijnu v Indii. Byli velmi rozezlení, protože se Spojené státy opozdily s vydáním studie o náboženské svobodě. „Je to pokrytectví,“ řekl John Dayal, generální tajemník Celoindické křesťanské rady. „Vládu v této zemi (v Indii) vede RSS – hinduistický Taliban, ale Spojené státy nevydají studii, protože se bojí, že si zneprátelí indické představitele. Zajímají se pouze o islámský terorismus. Nesnaží se doopravdy dosáhnout náboženské svobody.“

Posledním důvodem, proč jsem přišel o iluze, byla západní církev. Bylo zvláštní cestovat mezi západní církví a pronásledovanou církví a slyšet jejich rozdílné reakce na tuto krizi. Zřídka kdy jsem slyšel na toto téma na Západě efektivní kázání. Kazatelé v podstatě říkali: „Jsme tak šokováni,“ a pak uvedli nějaké citáty z Bible. Ale v pronásledovaných společenstvích si s tímto tématem snadno poradili.

„Kdykoli se setkáte se zvěrstvem, vždy si musíte položit čtyři otázky: Za prvé: Kde byl Bůh? Za druhé: Co tím Bůh mohl myslet? Za třetí: Jak pozvu Boha, aby uprostřed toho všeho jednal? Za čtvrté: Jak budu mít víc Ježíše prostřednictvím tohohle všeho?“ uvedl jeden čínský pastor. Je to zvláštní, ale pokud jde o hrůzný čin, ke kterému došlo 11. září, našel jsem více duchovní útěchy mezi těmi, pro které tato událost znamenala méně.

ZMĚNA V PERSPEKTIVĚ

David Miller – výkonný ředitel

MIAMI – Když jsem brzy ráno 11. září odjížděl ze svého domu

nestačilo. V některých případech násilníci uřezali malým dětem uši a jazyk. Herodovská dynastie vládne dál.

Jsou však i malí Herodové: brutální partneři, rodiče nebo děti. V USA je podle statistik 50 % manželek a 25 % starých rodičů fyzicky týráno a další jsou verbálně či finančně zneužíváni.

NÁSLEDOVÁNÍ PŘÍKLADŮ SVATÝCH

Můžeme přijmout sílu dokonce i pro ty nejobtížnější chvíle, budeme-li se držet příkladu našich hrdinných předchůdců. Ti nepatří jen minulosti. Obklopují nás jako oblak (Židům 12,1) a povzbuzují nás.

Za římského císaře Decia (4. století) byl mladý křesťan jménem Vincent nucen mučením zapřít Krista. Decius mu řekl: „Zemřeš za hrozných bolestí.“ Vincent s nebeským úsměvem odpověděl: „Není čestnější smrti nad smrt mučednickou. Vidím nebe a tvé modly se mi hnusí.“

Za tato slova jej mučili ještě ukrutněji, avšak on řekl: „Císaři, děláš chybu. Zničíš jen mé tělo, které musí stejně zahynout. Ve mně však žije jiný Vincent, nad kterým nemáš žádnou moc. Toho mučit nemůžeš.“

Nakonec jej nahého hodili do kobky, jejíž podlaha byla pokrytá skleněnými střepinami. Strážci, kteří jej pozorovali, později uvedli, že ležel na této podlaze jako by odpočíval na květinách. Zemřel s rozzářeným obličejem, jako kdyby viděl svaté, kteří jej přišli vzít do nebe.

UŽÍVEJ SVATÉ PŘEDSTAVIVOSTI

Vzácný dar ducha je svatá představitost. Je zmíněna v hebrejském textu proroka Abakuka 1,1.

Naše misie začala na základě takové představitosti. Britský pastor Stuart Harris (pozdější ředitel Evropské křesťanské misie) toužil přinést Boží slovo na celý evropský kontinent.

Železná opona však mnoha takovým pře-

kázela, nikoli však jejich představitosti. Sen o tom, že by misijní práce mohla být konána i v komunistických zemích, přivedla bratra Harrise do Rumunska. Zde se setkal se mnou, právě v době, kdy jsem byl propuštěn po čtrnáctiletém žalářování. I já jsem ve vězení snil ve své fantazii o celosvětové misií utlačovanému lidu i samotným utlačovatelům.

Svatá vidění jsou realistická. Dnes tato mise existuje. Boží i vaše podpora vypůsobily její vznik. Nyní sním ještě o další věci, která se může zdát stejně šílená jako ona představa podle které jsem psal ve vězení básně o šíření Božího slova v zemích, kde je to zakázáno.

Doporučuji všem, aby používali svatou představitost. Žádejte ve svých představách to nejvyšší pro ty, které milujete, pro svou církev, svou zemi, pro sebe. Můžete být příjemně překvapeni, jako jsem byl já.

V přítomnosti jsou budoucí věci jen fantazií. Je mi třiaosmdesát. Naše organizace má stěží prostředky na svou obvyklou práci. Zawsvětim se však Bohu a své fantazii, plynoucí s toužícího srdce.

I v dalších letech můžeme vykonat pro Boha velké věci. A pokud ne, můžeme o tom alespoň snít. Kdekoli je realita pustá, může ji svatá představitost zkrásnit. A jednoho dne se stane fantasiie realitou.

„Časy Herodovy“ se mohou stát „časy Ježíše Krista“.

V Kristu Váš

Richard Wurmbrand

[Richard Wurmbrand (1909–2001) – rumunský luterský farář, který byl pro svou víru vězněn 14 let v komunistickém žaláři. Po odchodu na Západ založil se svou manželkou Sabinou v roce 1967 mezinárodní misijní organizaci, jejímž cílem je pomáhat pronásledovaným křesťanům. Tento článek byl původně publikován v americké verzi zpravodaje Hlasu mučedníků v lednu 1993.]

v bolívijské Cochabambě, byly hlavním tématem *CNN International* nejnovější módní trendy v oblákání. Vzpomínám si, že mě napadlo, že pokud tohle mají být zprávy, pak se ve světě dnes nic důležitého ne děje.

Když jsem se o dvě hodiny později vrátil domů, CNN vysílala pohled na Světové obchodní centrum v plamenech. Celé dvě hodiny jsem nehybně seděl před televizorem – tedy asi patnáctkrát déle, než se běžně dívám každý den na televizní zprávy – a sledoval jsem vývoj této tragédie. Když se obrovské věže zřítily a komentátoři začali hovořit o tom, jak se svět navždy mění, byl jsem přesvědčen o tom, že mají naprostou pravdu. Očekával jsem, že se zastaví cestování i obchody po celém světě – tak jako se stalo toho dne na amerických letištích, zatímco se civilizace snažila postavit po incidentu na nohy.

Když jsem pak opustil obývací pokoj a vydal se do centra města, docela mě překvapilo, že ve městě jde život normálně dál. Bolívijský přátelé mě zdravili jako obvykle. Nikdo nehovořil o New Yorku ani o Pentagonu, pokud jsem se ho na to přímo nezeptal. Pak lidé nejčastěji odpovídali: „Ach ano, kamaráde, je mi tě líto. Určitě jsi nešťastný z toho, co se u vás stalo. Ale to víš... takové věci se stávají.“

Když jsem se lidem snažil vysvětlit ohromné následky útoku Al-Kajdy, hleděli na mě nechápavě. Uvědomil jsem si, že jen málo z mých bolívijských přátel sdílí mé přesvědčení, že Armageddon je za dveřmi.

O pár dní později jsem kázal v malé horské vesničce, která stojí na konci kamenité prašné cesty, na shromáždění, na němž se sešly asi tři stovky kečuánsky hovořících Indiánů. Když jsem popisoval teroristický útok a co nejživěji líčil hrůzy v nultém podlaží, jejich reakci

byly ještě prázdnější pohledy. Vzdal jsem to a už jsem se nesnažil vykreslit paralelu mezi útokem Al-Kajdy a předpovězenými událostmi Armageddonu. Tito lidé, kteří žijí tak daleko od letišť a burz, neměli pocit, že by se svět nějak změnil.

Přibližně dva ze tří lidí na této planetě žijí stejně daleko od letišť a burz jako kečuánští vesničané. Tento fakt musíme vzít v úvahu, prohlášíme-li, že 11. září změnilo navždy svět. Pro ně se svět změnil jen skutečně málo. Stále žijí vyčerpávající každodenní prací, v naprosté bídě a v nespravedlivém společenském systému.

Život se po 11. září příliš nezměnil ani v latinskoamerických městech. Většina Latinoameričanů – kromě hrstky anarchistických mládežníků, kteří tančili v ulicích, aby oslavili úder proti „yankeeům-imperialistům“ – reagovala na tragédii podobně jako mí bolívijské přátelé: vyjadřovali soustrast rodinám mrtvých, ale neuvědomovali si rozdíl mezi tímto teroristickým útokem a stovkami jiných, ke kterým každoročně ve světě dochází.

Rok po útocích na New York a Washington zůstávám přesvědčen, že „část“ světa se zcela jistě změnila. Ale velká část světa se nezměnila. Aby se svět změnil, bude muset dojít k ještě závažnějším událostem, než k tomu, co se stalo 11. září.

– *Compass Direct*, 20. září 2002, překlad Jana Medvědová (Převzato z internetových stránek www.prayer.cz, zveřejněno se svolením.)

■ Saúdská Arábie

UVĚZNĚNÍ KŘESŤANŮ
ZE SRÍ LANKY

Evangelická aliance Srí Lanky,
Evangelické společenství Asie a

Súdán

AKTUÁLNÍ ZPRÁVY O MÍROVÉM
VYJEDNÁVÁNÍ

20. července podepsaly vláda súdánské republiky a jižní Lidově osvobozené armády (SPLA) tzv. „Machakoský protokol“ v keňském Nairobi. Obě strany se opět setkaly 12. srpna, aby spolu vyjednávaly o mocenských záležitostech, distribuci ropy, lidských právech a ukončení vojenských střetů. Příma vyjednávání začala 2. září jako výsledek dvacetidenních nepřímých vyjednávání skrze mezinárodní prostředníky z USA a Evropy.

Přerušení bojů nebylo při červencových rozhovorech dosaženo, a tak válka na jihu pokračovala nezmenšenou silou. Mnoha pozorovatelům se zdálo, že súdánská vláda napsala své síly na získání ropných polí ještě před vyjednáváním v srpnu a září.

Agentura AFP přinesla 1. srpna zprávu nadepsanou titulkem, „Súdán předchozí útoky nazývá bojem za ochranu ropných polí“ a pokračuje, „Súdánská vláda zde ve středu (v Chartúmu) uvedla, že její síly se soustředily na „vojenské operace“ v jižním Súdánu, které však byly částí předchozích akcí zaměřených na ochranu ropných polí a zabránění budoucích útoků povstalců.

SPLA utrpěla těžké ztráty při útoku vládních sil během prošlého víkendu v kraji Mayom, kdy 300 lidí přišlo o život a až 100 000 jich muselo uprchnout.

Nicméně 1. září SPLA vybojovala významné vojenské vítězství a obsadila strategicky důležité pevnostní město Torit. Toto město bylo předmětem bojů již v roce 1955, kdy jih země povstal proti ústřední vládě a byl povstaleckým hlavním stanem až do roku 1992, kdy padl do rukou vládním silám. Právě toto vítězství vyprovokovalo ochotu súdánské vlády k přímým mírovým rozhovorům.

Podle Alfreda Tabana, komentátora z BBC, začala súdánská vláda okamžitě s náborem nových bojovníků, zejména z řad univerzitních studentů, a chystá protiútok. Agentura

Reuters přinesla zprávu, že obsazení města Torit byla prostě odpovědí SPLA na vládní ofensivu.

NASTOLENÍ MÍRU PROSTŘEDNICTVÍM DŽIHÁDU

Stovky vládních přívrženců zaplnily ulice súdánského hlavního města Chartúmu, aby zde protestovaly proti obsazení Toritu povstalci. Prezident Pmar-al-Bashir přísahal, že vládní síly město dobudou nazpět. „Džihád bude pokračovat, dokud nebude dosaženo míru, bezpečnosti a stability,“ prohlásil.

Internetové zpravodajství *ArabicNews.com* citovalo súdánského ministra obrany Bakri Hassana Selaha, který prohlásil: „Armáda je schopna Torit dobýt nazpět. Naši bojovníci ušetří lidové armádě pro osvobození Súdánu (SPLA) nezapomenutelnou lekci.“

Podle integrované regionální informační sítě (IRIN – součást kanceláře OSN pro koordinaci humanitární pomoci) shodily 9. září vládní síly na Torit asi 100 leteckým pum.

10. září publikovala agentura AFP zprávu s titulkem „Súdánský Beshir přísahal ‚nastolit mír‘. Z této zprávy vyjímáme: „Súdánský prezident Omar-al-Beshir přísahal ‚nastolit‘ mír v Súdánu. ‚Vyrábíme ručně zbraně a vyzbrojujeme se nikoli pro válku, ale pro nastolení míru‘, prohlásil Beshir. ‚My i všichni súdánský lid si přejeme, aby mír byl na dohled, ale povstalecké hnutí toto přání ničí, řekl dále Beshir.‘ Beshir také provedl v pondělí (9. 9.) inspekční návštěvu nově zřízené továrny na zbraně v Shajarah poblíž Chartúmu, kde prohlásil, že jeho země nyní vyrábí všechny druhy zbraní, které potřebuje.“

JINÉ MOTIVAČNÍ FAKTORY?

Súdánské vládě se dostalo intenzivní kritiky ze strany Egypta (ten se obává o svou nilskou zásobárnu vody) i ze strany súdánských islamistů, kvůli podepsání Machakoského protokolu.

Washington Post poukázal, že evropští,

Hlas mučedníků naléhají na věřící po celém světě, aby ve svých modlitbách pamatovali na dva křesťany ze Srí Lanky, Joela Davida a Solomona Privthiviraje, kteří byli zatčeni 25. dubna 2002 saúdskou náboženskou policií. Podle Davidovy sestry Janet Davidové, patřili tyto jmenovaní křesťané ke skupině věřících, kteří byli shromážděni v Joelově domě na modlitebním setkání, když shromáždění bylo náhle přerušeno tlukotem na dveře. Za dveřmi se ozval hlas mluvící jejich rodným jazykem, avšak když otevřeli dveře, vtrhla do domu saúdská náboženská policie a zatkla několik přítomných (včetně Davida, jeho ženy a Privthiviraje). Následujícího dne byli všichni propuštěni kromě dvou uvedených křesťanů, kteří jsou drženi ve vězení v Al Wattani.

Rodiny vězňů křesťanů se obávají o jejich bezpečnost i přesto, že obdržely zprávu, že je s jejich drahými zacházeno slušně. Na oba zadržené byl ale vyvíjen tlak, aby prozradili totožnost ostatních křesťanů, se kterými se scházeli. Davidova žena uvedla, že všechna obvinění byla vznesena proti jejímu manželovi, avšak podepsání příslušných dokumentů je odloženo nejméně na tři měsíce, neboť odpovědný úředník je prý „na dovolené“.

Prosíme, modlete se za bezpečné propuštění Joele Davida a Solomona Privthiviraje. Modlete se, aby je Bůh povzbuzoval během jejich pobytu ve vězení a dodával jim potřebnou odvahu. Pamatujte i na rodiny zadržovaných, aby je Bůh naplňoval svým pokojem, i na úřady Srí Lanky, aby intervenovaly za propuštění svých občanů.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,
31. července 2002

■ Brazílie

KŘESŤANSKÁ MISIE ZAKOUŠÍ VZRŮSTAJÍCÍ OPOZICI

Křesťanská misie mezi domorodým obyvatelstvem čelí v Brazílii stále větší opozici jednak od kmenových náčelníků a jednak od antropologů. Podle německé misijní organizace „Indiánská pionýrská misie“ se sídlem Remshaldenu u Stuttgartu, jsou indiánští misionáři často cílem různých fyzických útoků.

„Slyšíme stále více a více hlasů, které volají po návratu ke staré kultuře,“ prohlašuje ředitel misie Juer-gen Sachs pro agenturu *idea* a vypráví příběhy jemných forem útlu kmenovými náčelníky, kteří svolávají veřejná shromáždění na dobu, kryjící se s pravidelnými nedělními bohoslužbami.

Podle misionáře Markuse Hillera byla Brazílie mnohem otevřenější vůči evangeliu před pětadvaceti lety. Pouze na severu země lze provádět misijní práci stále ještě poměrně nerušeně. Hiller naléhá na křesťany, aby co nejvíce využili všechny zbývající příležitosti.

– *idea*, Německo, 18. září 2002

■ Kazachstán

BAPTISTÉ MUSÍ ČELIT ÚTOČNÉ KAMPANI PROTI NEREGISTROVANÝM SPOLEČENSTVÍM

Baptistická denominace, která z principu odmítá úřední registraci, musí podle zpráv čelit stále většímu počtu pokut a soudních rozhodnutí o ukončení činnosti; tuto zprávu potvrdil agentuře Keston předseda Helsinského výboru v Alma-Atě. Podle kazašského zákona o náboženství není registrace náboženských skupin povinná.

pákistánští a američtí vyšetřovatelé podali zprávu o ohromném množství zlata patřícímu al-Kaidě a Talibanu, které bylo nedávno odesláno z Pákistánu a do Súdánu přišlo přes Spojené arabské emiráty a Írán. Súdánské úřady však tuto zprávu urychleně popřely a rovněž popřely jakékoli spojení s mezinárodním terorismem.

Pozorovatelé pozorně sledují jakou cestou se Chartúm rozhodne jít. Existuje naděje, že se přece jen vrátí k mírovým rozhovorům a bude tak čelit obtížným rozhodnutím o přerušování bojů – a zvláště vyjednávání, kde hranice jižního Súdánu ve skutečnosti leží, neboť súdánská vláda ji klade značně jižněji, než súdánská jižaně jsou.

STÁT VYTRVALE NA STRÁŽI

Diane Knippersová z Institutu pro náboženství a demokracii se sídlem ve Washingtonu k tomuto problému říká: „Nyní má Súdán mimořádnou příležitost. Panuje naděje, že mírové rozhovory opět započnou. Nyní, více než kdykoli předtím, musí světové společenství vyvíjet tlak na tuto nevybíravou vládu.“ – *WEA Religious Liberty Commission, USA, 16. září 2002*

Lidé, kteří uprchli z oblastí okupovaných vládami vojensky, trpí většinou silným nedostatkem potravin. Na obrázku jsou podvyživené súdánské děti – *Hlas mučedníků* má i nadále za jednu ze svých hlavních priorit pomoc trpícímu obyvatelstvu jižního Súdánu.

Pákistán

ŠEST MRTVÝCH PŘI ÚTOKU NA KŘESŤANSKOU ŠKOLU

Šest lidí přišlo 5. srpna o život při útoku na křesťanskou školu v Murree, asi 50 km severovýchodně od Islámábádu. Čtyři islámští militanti ozbrojení revolvami zaútočili na školu, která sloužila převážně dětem z Evropy a USA. Všichni usmrcení však byli Pákistánci, čtyři byli muslimové a jeden ze zabitých byl náhodný chodec. Děti byly ukryty v učebnách, když útočníci před budovou stříleli nalepo kolem sebe.

Policie nalezla poselství útočnicků v odložené tašce, které „vyjadřovalo pohoršení nad podmínkami, které si diktují světové mocnosti.“

Modlete se za psychické zotavení dětí i zaměstnanců školy a také, aby v této zemi byla příslušnými místy prosazována spravedlnost.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, 8. srpna 2002

ČTYŘI MRTVÍ PŘI ÚTOKU NA KŘESŤANSKOU NEMOCNICI

Jen čtyři dny po útoku na křesťanskou školu v Murree (viz předchozí článek), zaútočili tři útočníci granáty na presbyteriánskou nemocnici. Při incidentu byly zabity tři zdravotní sestry a dalších 23 lidí bylo zraněno. K útoku došlo 9. srpna před osmou hodinou ráno v Taxila, asi 20 km západně od Islámábádu. Členové vedení nemocnice právě vycházeli z nemocniční kaple po ranní modlitební chvíli, když k nim přistoupili tři muži nesoucí tašky a začali po nich házet granáty. Při výbuchu přišel o život i jeden z útočnicků.

Na rozdíl od křesťanské školy v Murree nedostává nemocnice v Taxila podporu západních křesťanů a specializuje se na léčbu očních chorob mezi nejchudším pákistánským obyvatelstvem. Všechny čtyři oběti byly pákistánské národnosti. Podle ředitele nemocnice Clementa Bakhshiho nebyli v nemocnici

Avšak v roce 2000 byl přijat pozměňující doplněk, který prohlašuje aktivitu jakékoli neregistrované náboženské skupiny za ilegální a úřady nyní tvrdí, že tento dodatek, nad kterým nyní diskutují skupiny pro lidská práva, má větší závažnou váhu než vlastní zákon.

– *Keston News Service*,
Velká Británie, 18. září 2002

■ Čína

KATOLIČTÍ KNĚŽÍ ODSOUZENI DO PRACOVNÍHO TÁBORA

Tři katoličtí kněží byli odsouzeni na tři roky nucených prací za provozování duchovní služby bez souhlasu komunistických úřadů. Podle zprávy agentury *Zenit* z 28. července zatkla čínská tajná policie v prosinci minulého roku otce Pang Yongxianga (30 let) v jeho domě. Později, v době Velikonoce, byli zatčeni otec Ma Shunbao (50) a otec Wang Limao (32) právě, když sloužili mši.

Tito tři kněží patřili k podzemní církvi v Baodingu v provincii Che-pej. 7. července byli odsouzeni do pracovního tábora za „rušení společenského klidu“ podle zákona o kultech a byli přemístěni do pracovního tábora v Baodingu.

Modlete se za ochranu a propuštění těchto věřících i za všechny další, kteří byli v Číně uvězněni za účasti na křesťanských aktivitách.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,
31. července 2002

■ Tádžikistán

DOMÁCÍ BOHOSLUŽBY ZAKÁZÁNY

Podle Asya Šurmakova, pastora Evangelické křesťanské církve

v Chkalovsku, předměstí severotádžického Hudžantu, vydala vláda nařízení, které má bránit členům církve, aby se scházeli v soukromí, ačkoli takové nařízení odporuje tádžickému zákonu o náboženství. Podle zprávy agentury Keston z 4. září 2002 byla stávající budova církevního sboru již pro setkávání nevyhovující, a proto se věřící scházeli v privátním domě.

Před dvěma lety bylo vydáno nařízení, že soukromé domy smějí být používány pouze k bydlení. Nařízení mělo zamezit, aby přízemí soukromých domů byla přebudována na bary a restaurace. Avšak od nedávné doby je toto nařízení používáno rovněž proti náboženským setkáním. To je však v rozporu s článkem 21 náboženského zákona, kde jsou výslovně povolena náboženská setkání v soukromých domech. Lidový prokurátor Mukim Nuralijev však tvrdí, že „zákon je zákon“ a bohoslužby se musejí konat na adrese, na které je náboženská komunita registrována.

Modlete se za vyřešení této situaci, aby se věřící směli svobodně shromažďovat k bohoslužbám i modlitbám.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, 10. září 2002

■ Indonésie

PŘÍBĚH JOHANNESA
PATULAKA

Žiji ve vesnici s více jak 600 obyvateli a všichni jsme křesťané. Podobně jako ostatní v Indonésii jsme žili ve strachu z útoku bojovníků džihádu. Takový strach zakoušely desettisíce křesťanů. Před půl druhým rokem k tomuto útoku došlo. Útočníků muselo být více než tisícovka. Připluli na lodích a postupovali od pobřeží.

Všichni jsme dostali panický strach a moje první starost se týkala

v době útoku žádní zahraniční pacienti nebo zaměstnanci.

Po útoku přišli místní muslimové, kteří tvoří hlavní klientelu nemocnice, projevit všem zraněným křesťanům úcast. „Tito lidé léčí muslimy,“ prohlásil místní muslim jménem Manafia Begum, když tiskl ruku jedné zraněné ošetřovatelce. „A hledme, co se stalo,“ dodal.

Tyto nedávné útoky zvyšují obavy mezi křesťanskou komunitou v Pákistánu. Samuel Azariah, předsedající biskup Církve Pákistánu, se domnívá, že se tyto útoky zdají být součástí pokusů militantních muslimských skupin podkopat Amerikou vedenou válku proti terorismu v tomto regionu. V rozhovoru pro BBC tento biskup uvedl, že „ať Západ učiní jakékoli rozhodnutí, bude to mít dopad na zdejší křesťanskou komunitu“.

Pákistánské úřady hledají osoby zodpovědné jak za tento útok, tak za útok na školu v Murree. Tento týden tři podezřelí z útoku na školu spáchali sebevraždu ve chvíli, když se je policie snažila zadržet. Pět dalších podezřelých je ve vazbě, včetně jednoho, který je považován za člena al-Kaidy.

Modlete se za bezpečnost a pokoj pro křesťany v Pákistánu. Modlete se, aby je Bůh zahrnul svou ochranou. Modlete se i za to, aby se lidé zodpovědní za tyto útoky dostali před soud a aby křesťanská služba věřících v Pákistánu mohla pokračovat i nadále.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, 14. srpna 2002

NA SMRT ODSOUZENÝ KŘEŠŤAN
PROPUŠTĚN NA SVOBODU

Ayub Masih, pákistánský křesťan, který byl ve vězení od roku 1996 za údajné rouhání, byl zproštěn obžaloby.

Nejvyšší soud v Islámábádu dnes přikázal jeho okamžité propuštění a případ uzavřel verdiktem: „Ayub Masih nebyl shledán vinným ze spáchání rouhání a tvrzení proti němu jsou bezpodstatná a falešná.“

Ayub, kterému je nyní třicet let, byl pod vynesným rozsudkem trestu smrti vězňen

čtyři roky. V současnosti se skrývá před islámskými extrémisty, kteří – jak je přesvědčen – po něm pátrají, aby ho usmrtili.

Rozhodnutí o zrušení obžaloby je odvážným tahem soudní poroty, zejména v současném klimatu násilného náboženského extremismu namířeného proti křesťanům, který stál minulý týden deset lidských životů.

Ayub Masih byl obžalován v říjnu 1996 za vyřčení zsměšňujících poznámek o proroku Mohamedovi. V době, kdy pobýval ve vězení, mu bylo opakovaně vyhrožováno a v listopadu 1997 na něho vystřelil jistý extremistu přímo během soudního přelíčení.

Rozsudek smrti byl nad ním vynesen při přelíčení v Sahiwalu v roce 1998 a jeho odvolání proti rozsudku bylo zamítnuto nejvyšším soudem v Láhaur v červenci 1991.

Podle spolehlivých zdrojů v Pákistánu bylo obvinění vznesené proti Ayubovi vykonstruované. Byla za tím snaha vypudit z Ayubovy vesnice Arifabad 15 křesťanských rodin z jejich domovů a získat jejich půdu. U soudu vyšlo najevo, že neproběhlo ani řádné vyšetřování a obžaloba tak byla postavena pouze na prohlášení stěžovatele.

Během slyšení byla soudní síň naplněna pravidelně islámskými extrémisty, kteří vyhrožovali, že pokud Ayub, nebude oběšen, sami ho zabijí. Již nejméně pět vězňů obžalovaných z rouhání bylo takto zavražděno. V roce 1997 byl dokonce zavražděn soudce, který vynesl osvobozující verdikt nad dvěma křesťany obžalovanými z rouhání.

Stuart Windsor, národní ředitel organizace *Christian Solidarity Worldwide*, uvedl: „Oceňujeme snahu všech, kteří se podíleli na rozhodnutí osvobodit tohoto ostře sledovaného vězně, který nic zlého nespáchal. Ayub Masih prožil za uplynulých šest let nepředstavitelné utrpení a ještě nyní žije ve velkém nebezpečí před útoky islámských extremistů.“

Blahopřejeme pákistánské jurisdikci k prozazení spravedlnosti v tomto případě. Věříme, že i toto opožděné rozhodnutí bude znamenat jistou precedenci pro všechny budoucí případy rouhačství a přinese rovněž paprsek

mé ženy a dětí. Všem našim dětem bylo naštěstí již přes deset let a mohly samy utíkat. Svolal jsem je a řekl jim, aby se pokusily dostat za matkou dál do džungle. Vzal jsem luk a oštěp, které používám obyčejně na opice a ptáky v džungli, jejichž maso jíme. Nyní jsem je chtěl použít na ochranu své ženy a dětí. My jsme nechťeli tuto válku. Dokonce jsme se modlili, aby k nám bojovníci džihádu nepřišli. Avšak teď nás napadli a já jsem musel ochránit svou rodinu. Také ostatním mužům ve vesnici nezbývalo, než udělat totéž.

Útočníci přicházeli ve velkých skupinách a někteří se dostali až k naší vesnici i do míst, kde je náš dům. Měli mačety a pušky (vojáci zde často dávají zbraně muslimům). Začali po nás střílet.

Když byli od nás již na několik desítek metrů, vystřelili jsme do vzduchu své šípy. Šípy udělaly ve vzduchu veliký oblouk a padly do blížící se tlupy útočníků. Domníval jsem se, že mohu zasáhnout tak jednoho z nich a netušil jsem, jak mohou být účinné. Naše šípy několikrát udeřily na útočníky a přinutily je ustoupit. Ti museli nyní hledat jiný způsob, jak by se k nám mohli dostat. To nám však poskytl dostatečné množství času, abychom dopravili své ženy a děti do džungle.

Nechťeli jsme tam zůstat a bojovat, chtěli jsme jen muslimy zdržet, aby naše rodiny mohly utéci.

Šel jsem do svého domu, abych tam popadl několik nejnütnějších věcí, potřebných na přežití v džungli. Cítil jsem, že tou nejdůležitější věcí bude Bible. Pak jsem s věcmi v náručí běžel za svou rodinou. Když se muslimové vrátili a zjistili, že vesnice je prázdná, vypálili všechny domy do základů.

Někteří z nás se následujícího dne vrátili, aby zjistili, zda ve vesnici nezůstalo ještě něco, co by nám pomohlo v džungli přežít. Nebylo tam však nic. Všechno bylo zničeno nebo

oloupeno. Navíc jsem zjistil hroznou skutečnost, že rodiče mojí ženy byli při útoku zavražděni. Oba byli příliš staří a nedokázali včas utéci. Moje tchyně byla doslova rozsekána mačetou a tchán byl ve svém domě pohřben zaživa. Rychle jsme je pohřbili a odešli zase do džungle.

V džungli nás bylo asi 600 lidí, kteří jsme takto uprchli. Věděli jsme, že se nemůžeme vrátit do vesnice, protože bojovníci džihádu se mohli zase kdykoli vrátit. Dokonce se nás pokoušeli pronásledovat, a tak jsme museli ještě hlouběji do džungle. Neměli jsme vůbec žádnou potravu a tak jsme jedli všechno, co se dalo alespoň trochu jíst. Takto jsme džunglí postupovali z místa na místo asi měsíc a během této doby dva starší lidé zemřeli. Kdykoli jsme se zastavili k odpočinku, vytáhl jsem svou Bibli a četl ostatním Boží slovo. Bylo pro nás jako mana z nebe.

Bohužel v džungli velmi často prší, a proto jsem se snažil Bibli, jako to nejvzácnější vlastnictví, všemožně chránit před vlhkostí. Navzdory těmto snahám mi promokla při jedné bouři. Neměl jsem totiž žádný plastový obal nebo igelitovou tašku. Po určité době se již z ní nedalo nic přečíst. Byl jsem z toho velice smutný.

Konečně jsme dospěli do křesťanské oblasti a mohli jsme již postupovat pomaleji. Ale ani tady si nemůžeme být úplně jisti, neboť útočníci mohou přijít i sem. Nyní žijeme jako utečenci, kteří přišli o všechno své vlastnictví. Je pro nás velmi obtížné takto žít. Naše děti nemohou chodit do školy, protože nemáme peníze, abychom jim koupili potřebné věci.

Johannes byl šťastný, že se mohl setkat se zástupci Hlasu mučedníků. Ti předali jemu i dalším 400 utečeneckým rodinám speciální „balíček“ s nejnужnějšími věcmi. V každém z nich byl hrnec na vaření, vařič, základní kuchyňská vybava, síť pro-

naděje všem, kteří jsou podle tohoto zákona dosud ve vězení.

DODATEK:

Secce 295 pákistánského trestního zákoníku, známá jako zákon o rouhání, je silně otevřená možnosti zneužití vzhledem k jejím nejasným formulacím a absenci trestní odpovědnosti za její zneužití.

Secce 295 C povoluje soudu vynést rozsudek nad těmi, kteří „slovy, psanými či mluvenými, nebo zřejmým vyjádřením nebo jakoukoli snižující poznámkou, narážkou nebo obviněním, přímo či nepřímo zneváží posvátné jméno svatého Proroka“. Je-li vina prokázána, je nařízeno vynést rozsudek smrti.

V samotném roce 2001 se odhaduje, že bylo z rouhání obžalováno minimálně 40 muslimů, 23 ahamádíjců, deset křesťanů a dva hinduisté. – *Christian Solidarity Worldwide*, Velká Británie, 15. srpna 2002

Ayub Masih (uprostřed) v době svého uvěznění.

PROPUŠTĚNÝ KŘESŤAN UNIKL DO SVOBODNÉHO SVĚTA

Propuštěný pákistánský křesťan Ayub Masih vycestoval na počátku září z Pákistánu, aby se usídlil na neuvedeném místě kvůli tamním islámským militantům, kteří mu vytrvale vyhrožují smrtí. Masih strávil zhruba 6 let ve vězení kvůli tomu, že ho jeden z jeho sousedů obvinil z vychvalování knihy „Satanské verše“ Salmana Rushdieho. Ze svého azylového místa Masih naléhá na mezinárodní komuni-

tu, aby se přimlouvala za oběti sekce 295 C pákistánského trestního zákoníku. Ayub také vyjadřuje naději, že zbytek svého života stráví „kázáním evangelia“.

– *Compact Direct*, USA, září 2002

Nigérie

BOMBOVÝ ÚTOK NA CÍRKEV V DEN VÝROČÍ ÚTOKU NA NEWYORSKÉ SVĚTOVÉ OBCHODNÍ CENTRUM

Vláda středonigerijského státu Plateau vyzývá k nastolení klidu po explozi nastražené nálože v křesťanském kostele. Výbuch ještě zvýšil již tak silné napětí mezi náboženskými komunitami.

K explozi došlo 11. září ve sboru církve Church of Christ v Laranto, předměstí hlavního města Jos. Výbuch otrásl okolními budovami, zapříčinil lehké škody na statice budov a celou oblast pokryl hustým černým kouřem. Informace o obětech nejsou známy.

Od září minulého roku, kdy tyto náboženské střety poprvé vzplály, zemřely v státě Plateau již tisíce lidí. Do té doby byl tento nigerijský stát téměř nedotčen násilím, které ovlivňovalo severní a střední státy a které vypuklo v souvislosti se snahami těchto vlád přijmout islámský zákon šarija i přes skutečnost, že odporuje federální ústavě. V současnosti již přijalo, nebo je v procesu přijetí tohoto zákona na 12 z 36 nigerijských států.

Největší vlna násilí vzplála v státě Plateau 2. května, když při náboženských nepokojích zemřelo více než 60 lidí. Pro účast na těchto násilných střetech bylo později obviněno přes 40 mladých lidí. Od června do července bylo během útoků na města a vesnice zničeno přes 80 vesnic a více jak 1 000 lidí přišlo o život. Místní zdroje přinášejí zprávy o tom, že těla obětí byla navíc útočníky znetvořena a rozsekána. Tito militanti jsou údajně členy místní muslimské extrémistické skupiny *Hausa Fulani*. Tato skupina prý přijímá pomoc od militantů z Nigeru a Čadu. Podle místních tiskových zpráv jsou do problémových oblastí

ti moskytům, mýdlo a další nezbytnosti pro život.

Johannes uvedl, že tím nejvzácnějším, co v tomto balíčku dostal, byla nová Bible. Když ji vzal do rukou, vstoupily mu do očí slzy. Dojati byli i naši zástupci, když viděli jeho lásku k Božímu slovu. Ale i ostatní věci mu udělaly velikou radost, protože neměl vlastní prostředky, aby si mohl tyto věci koupit. Uvedl, že jeho rodina je tak chudá, že si manželka musí z nedalekého církevního sboru půjčovat hrnec, kdykoli chce pro rodinu uvařit rýži.

Hlas mučedníků také Johannesovi poskytl peníze, aby mohl opět posílat své děti do školy. Johannes je profesně tesařem a před nedávnem se mu podařilo sehnat příležitostnou práci na opravě kostela, který byl vypálen fanatickými muslimy.

Hlas mučedníků prosí všechny čtenáře, aby se za tohoto bratra i jeho rodinu modlili a rovněž za všechny indonéské křesťany v podobné situaci, kteří přišli nejen o svůj majetek ale často i o své nejbližší. Modlete se za ochranu křesťanů v této neklidné zemi, za ukončení těchto nenávistných útoků, které zanechávají jen slzy, bolest a trápení.

– *Hlas mučedníků*, USA, září 2002

Johannes dostává od zástupce Hlasu mučedníků křesťanské knihy i další potřebné věci.

■ Indie

JEPTIŠKA UVĚZNĚNA KVŮLI NÁBOŽENSKÝM KONVERZÍM

Šestapadesátiletá katolická řádová sestra Vrishi Ekka byla odsouzena za obracení hinduistů ke křesťanství k šestiměsíčnímu vězení pro porušení zákona o náboženství z roku 1969. Je držena ve vězení v Ambikapuru ve středoindičtém státě Chattisgarh. Když křesťanské školy na protest proti uvěznění jeptišky přerušily výuku, hinduistické fundamentalistické skupiny, podporované vládnoucí hinduistickou nacionalistickou stranou *Bharatiya Janata* (BJP), v odvetu okázale pochodovaly před těmito školami. V době křesťanského protestu pronesl partajní šéf BJP Nand Kumar Sai provokativní řeč, ve které uvedl, že křesťanské organizace nemají co protestovat vůči soudnímu rozhodnutí. Mezitím se jeptišky v křesťanské škole v Masore rozhodly neuposlechnout výzvy hinduistických skupin, které požadovaly vyloučit z výuky pravidelnou modlitbu Páně.

– *Compact Direct*, USA, srpen 2002

Naše e-mailová adresa:

ppc-sf@cmail.cz

Elektronická verze bulletinu

je přístupná na internetové

adrese:

[http://](http://mucednici.prayer.cz/)

mucednici.prayer.cz/

Další informace v angličtině

lze najít na internetových

adresách:

www.persecution.com

www.persecution.net

posílání policisté, kteří mají před násilím chránit ostatní obyvatelstvo.

Většina obětí červnových nepokojů pochází z kmene Tarok, který patří k původnímu obyvatelstvu Plateau a jehož příslušníci jsou většinou křesťané. Militanti skupiny Hausa-Fulani přišli do této oblasti ze severu a jsou drtivou většinou muslimové. Přes sto tisíc obyvatel muselo kvůli násilí opustit své domovy a v současnosti žijí v několika utečeneckých táborech roztroušených kolem Jos. Navíc trpí nedostatkem potravin a léků. Předpokládá se, že tyto útoky jsou součástí dobře koordinované kampaně, která má změnit etnicko-náboženskou rovnováhu kvůli nadcházejícím lokálním a národním volbám.

Na mírovém summitu, svolaném po nedávných nepokojích z června a července, vyjádřili delegáti za zdroj násilí ve státě Plateau, působení etnických a náboženských milicí a žádali tradiční a náboženské představitele, aby se snažili odradit mladé lidi před vstupem do těchto extrémistických skupin. Avšak útoky mají pokračovat způsobem, které jeden z místních zdrojů označil za „tiché zabíjení křesťanů“ žijících v oblastech, kam jim extrémní muslimové „zakázali vstup“.

V návaznosti na zmíněný bombový útok, vydal Ezekiel Gomos, sekretář vlády, tiskové prohlášení, které ještě více podtrhlo vládní rozhodnutí jednat nanejvýš rozhodně s jakoukoli „osobou, která páchá tyto odsouzené činy a která ohrožuje mírové soužití obyvatelstva“.

Mervyn Thomas, výkonný ředitel misijní organizace *Christian Solidarity Worldwide*, prohlásil: „Tento vzestup násilí, zejména v souvislosti s výročím zářijových útoků na USA, vysílá křesťanům v Jos zastrášující poselství.“

Vítáme vládní prohlášení, které chce jednat rozhodným způsobem se všemi pachateli takového násilí a které chce chránit právo křesťanů na pokojné bohoslužby bez strachu z podobných útoků.

– *Christian Solidarity Worldwide*,
Velká Británie, 17. září 2002

Proč vzplál Ježíš hněvem?

Bible nás učí, že Bůh je láska. Neučí nás, že Bůh je celý láska nebo pouze láska. Jeho jednání mají i jiné stránky.

Job řekl: „Bůh mě dal v plen padouchovi, napospas mě vydal spárům svévolníků... on mnou zacloumal, uchopil mě za šíji a roztránil mě; učinil mě svým terčem“ (16, 11–13). Když čtu tyto řádky, vybavuje se mi sv. Šebestián ze všech stran probodaný šípy, které do něho nastříleli pronásledovatelé křesťanů. Job by mohl říci, že Bůh byl tou prvotní příčinou Šebestiánova utrpení.

Job jistě věřil v jediného Boha, ale hovoří, jako kdyby v Bohu byla určitá pluralita. Popisuje Boha, jako kdyby popisoval nepřítele, ale v téže kapitole jedním dechem prohlašuje: „Mám svědka na nebesích,“ což znamená, že si Boha představuje jako někoho, kdo se ujímá jeho pře.

Ježíš reprezentoval Boha na zemi. Kdokoli viděl jeho, viděl Otce (Jan 14,9). Ježíš nemohl být pouze láska.

Občas vzplál jakýmsi bezdůvodným hněvem. Farizeus, který Ježíše pozval na oběd, neřekl nějakou nelaskavou poznámku na jeho adresu, ale divil se jen, proč si Ježíš neumyl před jídlem ruce. Ježíš začal ihned kárat všechny farizeje a nazval je blázny a pokrytci.

Zákoník, jiný host, se pokoušel dělat to, co bych dělal zřejmě i já, a to snažit se Ježíše uchlácholit. Jako odpověď promluvil Ježíš tvrdě na adresu všech zákoníků a dokonce i na adresu jejich otců.

Každý by přece musel protestovat proti takovému chování hosta.

Nejlepší je přijmout Boha a Ježíše, jeho posla takové jací jsou. Je špatné chtít vztahovat lidskou etiku a lidské modely chování na Boha.

Ježíš si přál zemřít na kříži, neboť to byla jediná možnost jak zaplatit výkupné za lidské hříchy. Aby mohl být ukřižován, musel vzbudit nenávisť vůči sobě samému. Bez takové nenávisti nemohlo dojít ani k Ježíšově zástupné smrti ani k našemu spasení.

První apoštolé měli tentýž cíl, když věděli, že krev mučedníků je símě církve. Také oni ochotně vzbuzovali vůči sobě nenávisť.

V Římě někteří Židé věřili v Pavlovo poselství, jiní nikoli, avšak Pavel své obvinění vztáhl na celý národ: „Neboť srdce tohoto lidu se zatvrdilo; ušima těžko slyšeli...“ (Skutky 28, 24–27).

Ježíš i jeho apoštolé dělali často věci, které jiné naplňovaly hněvem. Bylo to nezbytné. Podobné chování je občas praktikováno i v dnešní podzemní církvi.

– Z knihy Richarda Wurmbanda „100 vězeňských meditací“

H L A S MUČEDNÍKŮ

vychází pětkrát do roka.
V provincii vychází dvojčíslo.

Bulletin vydává občanské sdružení
Pomoc pronásledované církvi.
K hlavním cílům tohoto sdružení patří:
a) poskytovat hmotnou a duchovní pomoc pronásledovaným a potřebným křesťanům
b) informovat veřejnost o pronásledování křesťanů
c) podporovat vydávání literatury, která vypovídá o křesťanských mučednících

Občanské sdružení úzce spolupracuje s celosvětovou misijní organizací *International Christian Association*.

PĚT HLAVNÍCH ZÁSAD

této misie je založeno
na Epištole Židům 13,3

1. Poskytovat (v příslušném jazyce) Bible, křesťanskou literaturu a vysílat křesťanské rozhlasové programy do zemí a oblastí, kde jsou křesťané pronásledováni.
2. Poskytovat v těchto oblastech pomoc rodinám křesťanských mučedníků.
3. Organizovat podpůrné projekty na pomoc věřícím, aby v zemích, kde byli pronásledováni komunistickým režimem mohli obnovit svá vyznání i civilní životy.
4. Získat pro Krista ty, kteří vzdorují evangeliu.
5. Informovat svět o krutostech páchaných na křesťanech.

Tento bulletin lze bezplatně objednat na adrese:

Hlas mučedníků

pošt. př. 21

377 01 Jindřichův Hradec

Dobrovolné příspěvky je možno zasílat na účet:

Pomoc pronásledované církvi

ČSOB Jindřichův Hradec

č. ú.: 131257607/0300

konstatní symbol: 379

Kolumbie

**MARXISTICKÉ GERILY DEMONSTRUJÍ
SVOU SÍLU**

V roce 2001 klesl ve světovém měřítku počet teroristických útoků asi o jednu pětinu, ale zhruba k polovičce těchto útoků došlo v Kolumbii. V této zemi násilí bylo uneseno asi 2500 lidí a 3500 jich bylo zavražděno. Po desetiletí byli evangelikální křesťané i další obyvatelé této země vystaveni vražedným útokům, únosům, vysídlení a chudobě v důsledku nepřetržité gerilové války.

28. února tohoto roku zastřelili rebelové z FARC (Revoluční ozbrojené síly Kolumbie) Bernardo Urego Osoria, člena Misijní křesťanské aliance sv. Vincenta právě ve chvíli, když vedl do svého statku dobytek. Podle zpráv zabily ozbrojené gerily tohoto muže v souvislosti s jeho odmítnutím podporovat marxistickou FARC.

„Tento šlechetný člověk, známý u bojovníků FARC jako Mono Jojoy, opakovaně upozorňoval, že je nutné považovat křesťanské pastory za „útočné cíle“, uvedl bogotský pastor Hector Pardo.

7. dubna rebelové odpálili velkou nálož v autě v městě Villavicencio, která usmrtila dvanáct lidí. Podle zpráv byli mezi oběťmi dva mladí lidé z církve Assembly of God. Následující ráno usmrtila další v autě umístěná nálož několik lidí v městě Puerto Asia. Podle zpráv byli dva usmrčení lidé opět členy Assembly of God.

2. května došlo k bombovému útoku na kostel ve vesnici Bojay při kterém přišlo o život 117 lidí. 6. května byl zavražděn i pastor z tohoto sboru Fredy Antonio Ureta. Uprostřed tohoto teroru vyznávají křesťané, kteří v Kolumbii přesto vytrvali, že odměna je veliká. „Veliké množství lidí přichází k Pánu,“ prohlašuje Pedro Hernandez, vedoucí pastor Medellinského svazu evangelikálních pastorů (AMEM).

Hlas mučedníků obdržel dopis od jednoho z našich kontaktních pracovníků v Kolumbii. Mimo jiné v něm stojí: „Tyto zprávy jsou velmi ponuré. Gerily nyní demonstrují svou sílu. Jejich nejnovější taktika spočívá v únosech a vraždách známých představitelů kolumbijských velkoměst i menších měst. Avšak příležitosti ke křesťanskému svědectví je hojně. Stále více křesťanů čte brožuru Richarda Wurmbandra o teroristech, která se jim za této složité situace stala vodítkem duchovního postoje vůči gerilovým rebelům.“

– *Hlas mučedníků*, USA, září 2002